

зии не се пръдвижда да се учатъ пръдметите: гражданско учение и политическа економия, а нуждата отъ тъхъ е огромна. Тъзи пръдмети сът нуждни за настъ българи-тъ, които много се увеличаме и не поглеждаме тръзво на жизненниятъ процеси. Отъ друга страна тъзи пръдмети сът нуждни да изяснятъ и допълватъ знанията по други пръдмети, напр. по историята. При изучвание на историята въ първите два класа учениците срещатъ голъма спънка въ това, че на тъхъ сът неясни нѣкои исторически термини за видове управление, за нѣща изъ граждансия и политическия животъ. Нѣкои отъ тия първо-второкласни ученици сът принудени да напустятъ по една или друга причина училището, безъ да иматъ поне елементарни познания за правата и длъжностите на гражданина.

Въ горните класове да се учи политическа економия е още повече нуждно. Политическата економия би хвърлила единъ свѣтълъ лжъ върху историческия материалъ, пръдотвратила би учениците отъ леки увлѣчения и произволни тълкувания на историческите процеси, би имъ дала по-здрава основа за живота.

Ето защо съвѣта отъ учителите при тукашната гимназия подържа мнѣнието, си исказано миналата година — да помоли П-то М-во да въведе въ II кл. гражданско учение, а въ VI кл. политическа економия.

Това, що се отнася до другите пръдмети, е че материала не е равномѣрно разпръдѣленъ по класове; така, учениците въ VI кл. сът прѣтрупани съ материалъ сравнително съ петокласниците. По-леко и по-цѣлесъобразно щѣше да е, ако материала по „общата църковна история“ се прѣхвърли да се изучава въ V кл., а она по „бълг. цѣрк. история“ се включеше съ българската политич. история, изучвана въ VI кл., като за тая цѣль се отдѣлятъ 2 часа седмично.

Материала по „политическа география“ въ II кл. на гимназията е прѣтрупанъ, а при това много нѣща сът недостатъни на учениците. За да се изучи обстоятелствено този материалъ, добре би било да се разпрѣ-